

ŠEŠIOLIKTAS SKYRIUS

VIAŅĄ ANTRADIENĮ

Nacas niekaip negalėjo sulaukti, kada pagaliau ateis vidurdienis ir vaikai grįš iš mokyklos. Bernas stovėjo didžiojo ąžuolo pavėsyje ir laukė Jano. Bet kai pagaliau berniukas pasirodė, iš veido galėjai matyti, kad jis nieko ypatingo nepasakys.

– Dina neprasitarė nė žodžiu, – pranešė Janas.

– Hm, – numykė Nacas. – Na, jei šiandien ne, tai rytoj tikrai. Vieną dieną mes vis tiek pasijuoksime.

– Rytoj mokykla eina į iškylą. Prie Fogelfeno tvenkinių, pėsčiomis, – pasakojo Janas.

– Taip ir dera, – pritarė senasis bernas. – Už tai jūsų mokytoją reikėtų pagirti. Tik gaila, kad jis parinko prastą dieną.

– Prastą dieną? Rytoj antradienis.

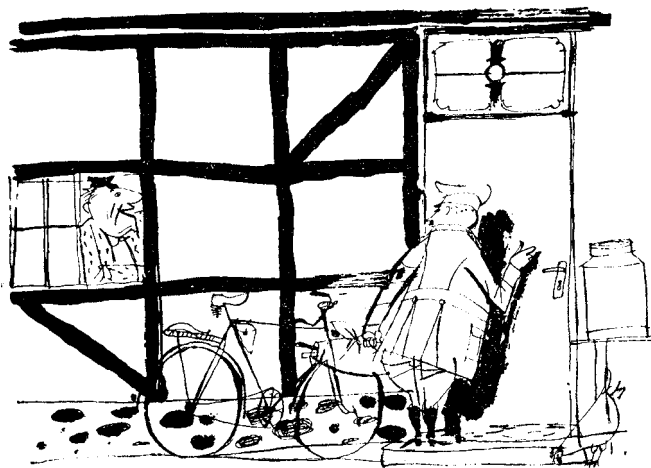
– Jei ne lietus, būtų visai nieko.

– Kas tau sakė, kad rytoj lis, – paklausė Janas. – Baltazaras?

– Taip, Baltazaras. Bet tu dar neturi tiek arklio proto, berniuk, kad galėtum tai suprasti. Šią paslaptį aš tau paaiškinsiu vėliau. O dabar ant stalo mūsų laukia sriuba. Eime į trobą.

Sekantį rytą skaisčiai šviečiant saulei vaikai išėjo į mokyklą. Teta Marija taip prikimšo jų kišenes ir kuprines, tartum būtų išsiruošę į kelionę aplink pasaulį.

Nacas pasirodė tik tada, kai vaikai išėjo iš namų. Jis dėbtelėjo į dangų, suraukęs nosį pažiūrėjo į debesis, saulę ir kritiškai pareiškė:

– Ką gi, pažiūrėsim.

Per pietus, kai teta Marija ant ilgo stalo išdėliojo lėkštes, Nacas tarė:

– Šiandien trūksta daug valgytojų.

Šią akimirką įpuolė Lizabeta:

– O dieve šventas, pas mus važiuoja žandaras!

Moterys tuoj pat susirūpinusios sužiuro į Nacą. Bet senis tik nusijuokė ir tarė ramiausiu balsu:

– Kaip tik laiku. Padėk ant stalo dar vieną lėkštę, teta Marija.

Žandaras atrėmė į namo sieną savo dviratį ir pabeldė į duris. Nacas pasižiūrėjo pro langą:

– Nagi užeik. Tikiuosi, kad apetitu nesiskundi.

Policininkas nuėmė nuo savo bagažinės kažkokį ryšulį ir įėjo į trobą.

– Apetitu nesiskundžiu, bet pirma pažiūrėk, ką čia turiu, – pasakė žandaras ir nutaisė rimtą miną. Jis padėjo ryšulį ant kėdės ir ėmė narplioti virveles.

Šeimininkas, šeimininkė, teta Marija ir Lizabeta smalsiai sužiuro. Nacas išsiėmė tabokinę ir ramiai prisikimšo pypkę.

Visi pamatė tris surūdijusius gelžgalius.

– Ar šitie daiktai tavo, Nacai? – paklausė policininkas.

– To aš nesiruošiu neigti, – atsakė bernas. – Bet labai norėčiau žinoti, iš kur tu juos ištraukei?

– Jie buvo perduoti į žandarmeriją, kad ištirtume, kieno jie?

– Girininkas perdavė?

– Čia tarnybinė paslaptis.

– Ką gi, apsunkinti tau tyrimo aš nenoriu – paaiškinimą gausi tuoj pat, – nusijuokė bernas.

– Tss, tss! – policininkas pakėlė smilių.
– Ką gi vėl iškrėtė mūsų Nacas? – šnibžtelėjo Liza-beta šeimininkei.

Šeimininkas atsisėdo gale stalo, o teta Marija pagal jo ženklą tarė:

– Taip, bet pirmiausia valgysime pietus.

Žandaro ilgai raginti nereikėjo.

– Didžiosios pupelės su lašiniais. Na, jeigu tai ne pirkimas?

*

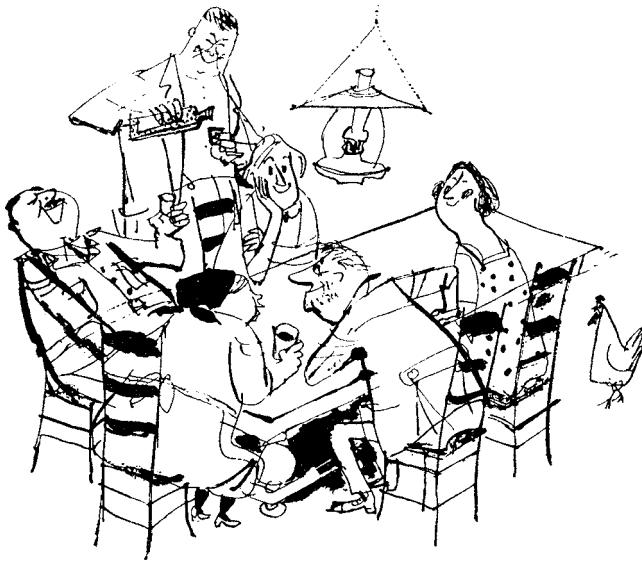
Po pietų moterys gėrė stiprią kavą, o vyrai po taurelę.

– Taip, o dabar tratink! – paragino Nacas svečią.

– Taigi, kaip tik apie tai ir visa šneka, – šyptelėjo policininkas, – apie tratinimą.

– Taip, taip, – pasakė Nacas ir paėmė į rankas surūdijusius gelžgalius. – Iš tų trijų dalių aš surinksiu šautuvą, bet duodu tūkstantinę, jeigu tu iš jo paleisi bent vieną šūvį.

– Bet tu sutinki, – žandaras vėl surimtėjo, – kad tai šautuvo dalys.

– Žinoma, ir net puikaus medžioklinio šautuvo, – pritarė senis. – Bet su tokiu, koks jis dabar yra, galėtum pamušti kiškį, nebent tik mėtydamas į jį atskiramis dalimis.

Žandaras nusijuokė.

Nacas kalbėjo toliau:

– Bet netūpčiokim kaip katės apie karštą košę. Ar atsinešei savo protokolų knygą? Ne? Gaila! Tada dėkis į

galvą mano parodymus. Na, į sveikatą, šeimininke, duok dar po taurelę.

Po to jis pakilo nuo suolo ir papasakojo, kaip sekmdienio vakarą kartu su Janu pastatė paminklą.

– Mūsų Nacas – kaliausė! – sušuko Lizabeta.

– Ir savo geriausius parėdus paaukojo, – kikenė teta Marija. – Tą milo švarką ir tuos supelijusius getrus! Oi, mirsiu iš juoko.

Žandaras suprunkštė ir jau nebegalėjo ilgiau susilaikyti. Žema pirkia vėl sudrebėjo nuo moterų ir vyrų juoko.